

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

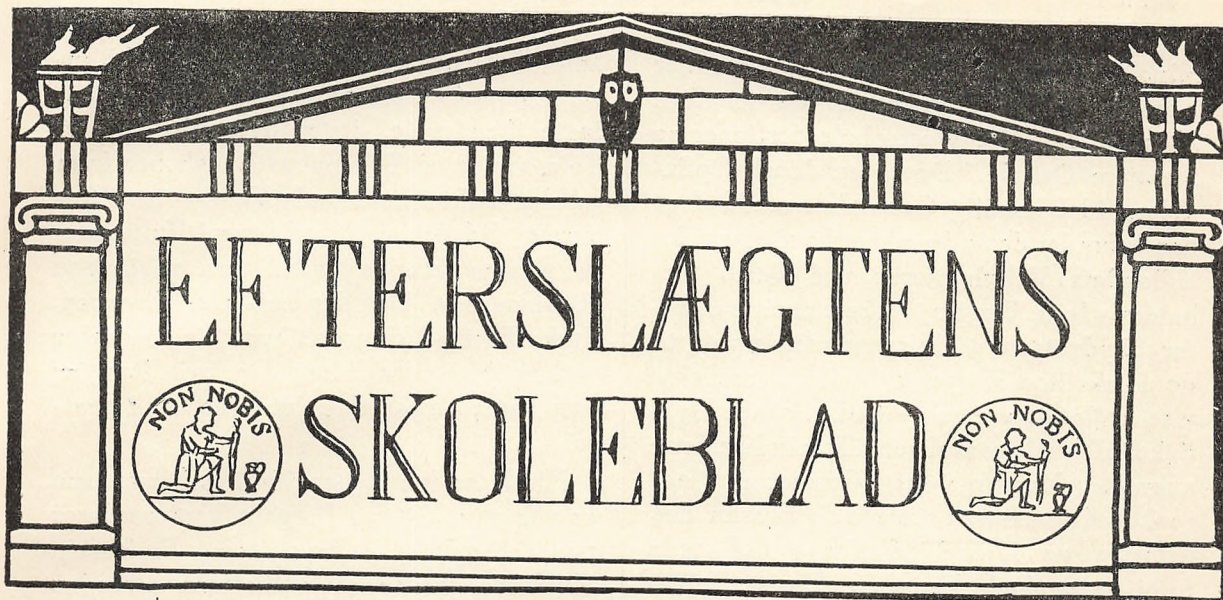
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nr. 5.

1. December 1911.

2. Aargang.

En Evighedsblomst!

*Jeg fandt en Blomst paa min Vej,
Jeg bærer den tro i mit Bryst.
Den fødtes, den blomstrer i Maj
Og er mit Haab og min Lyst.*

*Den er selv i Knoppen skøn,
Den bærer jo Sommerens Bud,
Og længe før Skoven er grøn,
Da springer hin MAJBLOMST ud.*

*Rosen lig er dens Billed' —
Langt skønnere dog og mer' prud;
Den her har mit Livsmaal stillet, —
Og Blomsten — det er min Brud.*
W. E. G.

Præsentationen af de frivillige Korps for Hs. kgl. Højhed Kron- prinsen.

Søndag d. 19. November fandt der en meget smuk Opvisning Sted paa Rosenborg Eksercerplads. Denne, der var arrangeret af Centralkomiteen for de frivillige Corps, tog sin Begyndelse Kl. 12. De forskellige

Korps var følgende og havde følgende Opstilling: Paa højre Fløj stod Københavns Skyttekorps' Musikkorps — det er det eneste frivillige, vi har — derefter fulgte akademisk Skyttekorps; i Midten stod Korps Westenholz og Nyborg Skyttekorps i khahifarvede Uniformer og Vejle Amts Rekyllkorps, saa fulgte paa venstre Fløj Livjægerne og Københavns Skyttekorps. Et Par Minutter før 12 ankom Kronprinsen og blev fremstillet for de forskellige Korpschefer, og paa Slaget 12 lød Honnørmarchens Toner, og Kronprinsen begav sig ned forbi Fronten af akademisk Skyttekorps, medens Hurraraabene lød, og Fanen blev sænket. Da Kronprinsen var kommen ind paa Midten af Pladsen, gik Professor Troels-Lund frem og holdt en Tale til Kronprinsen, hvori han, som Formand for Centralkomiteen udviklede Grundtankerne med de frivillige Korps, og blandt andet de to Hovedpunkter, som Bevægelsen drejer sig om, nemlig: at give vor Hær en kraftig Støtte, og ved at vække Folks Tro paa et kraftigt Forsvar, naar de ser, hvad en lille Styrke kan udrette med kraftig Bevæbning og god Øvelse.

Efter Talen lod Kronprinsen sig forevise en Skydning med Rekylgeværene med Skytter fra Korps Westenholz og akade-

misk Skyttekorps. Disse Rekylgeværer, der næsten alle er skænket til de frivillige Korps af Ingeniør Westenholz, fortjener en nærmere Omtale. De er en dansk Opfindelse, idet nemlig Generalmajor Madsen har opfundet dem; de udmærke sig frem for Udlandets Rekylgeværer ved deres forholdsvis lette Vægt og store Præcision. Efter Skydningen gik Kronprinsen rundt til de forskellige Korps, og lod Korpschefen vise nogle Prøver paa sit Mandskabs Dygtighed i Praksis saavel som i Teori; efter dette anbragtes Musikkorpset i Centret af Pladsen, og Kronprinsen stillede sig overfor det, hvorpaa de forskellige Korps defilerede forbi og sænkede Fanerne. Denne Defilerings, der tog en god Tid var meget smuk og syntes at glæde Hs. kgl. Højhed meget. Da alle de forskellige Korps var kommen til deres Pladser igen, stod Kronprinsen frem og holdt en Tale med saa klar og kraftig en Stemme, at den kunde høres tydeligt over hele Pladsen. Kronprinsen udtalte sin Anerkendelse af det Arbejde, der her var gjort og takkede dem, som pekuniært havde støttet Sagen, i Særdeleshed Ingeniør Westenholz og Professor Troels Lund og sluttede med: »Jeg beder de Tilstedeværende om med mig at istemme et: Leve Kongen og Fædrelandet.«

Da Hurraraabene var hendøde, begav Kronprinsen sig til sin Vogn og kørte bort, medens Korpsene marscherede ad Grønnings, Bredgade, Østergade og Strøget til Vester Boulevard, hvor de traadte af, og hvor en stor Menneskemængde havde samlet sig for at se det smukke Skue.

5582.

Jongløren.

Scenen er en afsides liggende Borg i den tidlige Middelalder. Hvor ensomt! De røde Sten hæver sig med Taarn og Tinder, bag Mur og Grave midt paa den store Slette, kranset af tætte Skove, hvor Hjorte og Vildsvin bor imellem de ranke Stammer.

Intet Jernbanetog suser fløjtende forbi, intet Automobil snøfter og hvæser ad vel anlagte Landeveje, ingen Træpæle bringer Telegrafens og Telefonens Budskaber frem ad den elektriske Traads Veje — men Røvere og Ildgerningsmænd lurar i Hulvejene, og den vejfarende Svend maa vogte paa Bjørn og Ulv. Den der har Guld i Lommen, finder Rum i Herberget, hvor Stegen braser paa Spiddet over Ilden; den, hvis Pung er tom, søger Nattehvide i det visne Løv i Krattet.

Middagssolen bager Sletten. Svendene er ude paa Jagt, og Borgens Vogtere daser paa det ophedede Brystværn. En ensom Skikkelse lusker over Slettens afsvedne Græs. Fattig klædt, næsten pjaltet; hovne Fødder og slunken Mave. Det er Jongløren, Spillemanden, den vandrende Sanger. Han er noget usikker, han er uvis paa Modtagelsen, Bisper og Prælater lider ham ikke, kalder ham Kirkens Fjende, en halv Hedning, der har rystet Daabsvandet af sig. Mangen Ridder mener som Kirkens Mænd, ser paa ham med dyb Foragt, med det samme han dog frygter hans hvasse Tunge, jager ham af Gaarde og hidser Hundekoblet paa ham.

Sjældent gaar det dog saa ilde, og oftest aabnes alle Døre for ham med Glæde. Thi Spillemanden bringer nyt. Mur og Grave, Porte og Slaaer kan holde alle Fjender ude — undtagen een: Kedsomheden. Naar Jagten er endt og Maaltidet fortæret, saa kommer Krus og Bæger frem; saa skal man more sig. Men det er lettere sagt end gjort. Man kan hinandens Historie ud og ind, baade de alvorsfulde og de skæmtsomme. Man har hørt hinandens Viser de hundrede Gange. Det er et Spørgsmaal, hvorefter der tørstes mest: Vin eller Nyheder. Hvordan gaar det i Kongens Gaard? Er der sket noget paa Verdens store Skueplads? Er der nogetsteds Krig og Leding, Eventyr at opleve, Guld at tjene? Ingen ved at fortælle derom. Thi man havde ingen Aviser og fik saare sjældent Breve.

Saa kommer Jongløren, den farende Sanger. Han ved alt, han er spækket som en Nyhedskræmmer med Posen fuld. Og han kan alt. Han kan være høvisk i Fruerstuen, saa den unge Jomfru faar Taaren i Øjet, han kan berette om Heltedaad i Riddersalen, saa det rasler i Fædrener Rustninger i Krogene, han kan fortælle pudserlige og ikke altid artige Historier i Borgstuen, saa Svendene vrider sig paa Bænkene af Latter. Han kan gøre underlige Kunster i Skumringen, saa man halvt i Smug korser sig og tror saa smaat, at han staar i Pagt med selve den onde.

Og han kan synge! I den sene Aften samles de alle i Højenloftssalen, Fruer og Jomfruer baldyrer paa store Rammer, Husbond og Svend tømmer Krus paa Krus, og Børnene kryber sammen ved Døren, kæmpende med Sønnen for at lytte til den sære fremmede Gæst. Og han er vel værd at høre paa.

Nu gaar det løs, halvt i Sang og halvt i Tale. Og Billede paa Billede rulles frem: Livet i Kongers og Kejseres Gaard som i Riddernes Lejr, Turneringer og Ridderspil, glimrende Fester og farefulde Rejser, Trolddomskunster og lumske Overfald, Heltedaad og Trofasthed i Venskab og i Elskov, om Ridderen, der med sin Dames Handske paa sin Hjelm gør Underværker af Tapperhed og segner blødende med et elsket Navn paa sin Læbe.

Intet Midel til at fængsle Tilhørerne lades ubrugt. Han ødsler med Heltemod og Farer, Elskov og Jammer, saa man tilsidst er ved at trættes ved al denne brogede Mangfoldighed. Men mærker han, at Tilhørerne er ved at blive uopmærksomme, at deres Blik er ved at sløves af Søvn og stærke Drikke, saa rusker han dem op ved et: »Hører nu!« »Nu giver alle Agt!« Og ser han, at de begynder at tvivle paa hans Hi-

storiers Rigtighed, saa udslynger han et beroligende: »Saaledes er skrevet!« »Saa staar det i Bogen!« Saa var der ingen, der vovede at tvivle længer, thi man havde stor Respekt i Midelalderen for det skrevne Ord, var det end aldrig saa fabelagtigt. Nu havde han sine Tilhørere igen, hvor han vilde have dem, og saa fór han fort. —

Lamper og Fakler begyndte at brænde døsig, Kvinderne var gaaet til Ro, Kærtedrengene var sovet ind. Kanderne var tømte og fyldte paa ny adskillige Gange, Ridder og Svend blev overstadige, og Midelalderens Lystighed var ikke altid langt borte fra Voldsomhed og Raahed. En sølle Jonglør regnedes ikke for stort i gode Mænds Selskab, og man kunde uhævnnet tillade sig alt overfor ham — han havde jo kun sin Tunge til Vaaben og Væрге.

Mangen drøj Skæmt maa han taale nu af de drukne Svende. Et tomt Krus i Hovedet er kun en Smaating, en banket Trøje kan ogsaa falde af iblandt, og naar Vildskaben Højdepunktet, sidder Sværdet ingenlunde fast i Skeden; da kan han være glad, om han slipper derfra med det samme Kvantum Blod, hvormed han kom.

Saadan var de nu engang, disse gamle Vildmænd. Og han maatte tage dem, som de var. Med Beundring havde de hørt ham synge om Kæmperne ved det runde Bord, med næsten sky Ærefrygt havde de lyttet til hans Fortælling om Parcifal og den hellige Grals ærværdige Ridderskab, med Rørelse og lidt Snøften havde de med ham fulgt Flores, til han fandt sin Blanceflor. Nu havde de kigget dybt i Bægrene; det havde Jongløren ogsaa, hans Tunge var bleven skarp, hans Behagelighed holdt ikke Trit med hans Vid — og saa vankede der. Han dukkede sig under Slagene, passede saa godt, han kunde, smuttede ud af Døren og fandt tilsidst en godlidende Svend, der viste

Fotograf Emil Clausen, Frederiksborggade 34, "

Empire Cabinet 3 Kr. pr. Dus.

Telefon 8050.

Aabent 9—7.

ham et lille Gæsterum, hvor han fik Lov at sove Rusen ud.

Et Øjeblik stod han paa Svalen og stirrede ud i Mørket. Alt var saa stille. En enkelt Nattens Rovfugl susede forbi paa store, mørke Vinger, Vindens Leg med Skovens Kroner derovre lød som Bruset af et fjernt Hav, Borgvagtens tunge Skridt hør-

tes langs Muren, Taarnfløjen vendte sig pibende i Vinden. (Fortsættes.)

L. L. Thranes Eftf., Klareboderne 6.

Specialitet:

Studenterhuer og Gymnasiasthuer.

City Selskabslokaler.

1. Kl.s Etab. for Festiviteter og Selskaber fra 4 til 400 Kuverter. Tlf. 2023.

Bahnsens

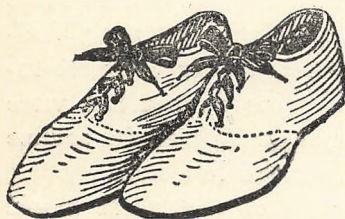
Specialiteter:

Lommeknive, Dolke, Sakse, Barberrekvisitter (Barbermaskiner 2 Kr.), Revolvere, Hundepistoler, Luft- Salon- og Jagtbøsser, Patroner, Sabler, Huggerekvisitter, Spejderudstyr og andre Sportsartikler. — Dirkefri Laase.

St. Kongensgade 46.

Paa Illums Jule-Udstilling

sælges et lille Trykkeri, som koster 50 Øre, 1—2—3 Kr. Ved Hjælp af dette fikse Trykkeri kan enhver selv fremstille sine Visitkort, Indbydelser, Billetter og andre Tryksager. Enhver skulde have sit eget lille Trykkeri.

Reglementerede Gymnastik- og Sparta-

Dragter og Sko.

Leverandør til Efterslægtsselskabets Skole.

POUL HOLM

II, SILKEGADE II.

ARNOLD BUSCK

(BUSCK & WISBECH)

Bog- Papir- og Stempelhandel.

Købmagergade 49

ved Regensen.

Stort Lager af alle Skolebøger saavel danske som udenlandske.

Hurtigste Forskrivning, billigste Kurs.

NB. Regensbogen: Billigste Kollegiehefte.

20 Øre ulin. Kvant 160 Sider, lin. 22 Øre.

15 Øre ulin. Oktav 200 Sider, lin. 17 Øre

Oplysninger angående Bladet erholdes ved Henvendelse til *O. Behrens*, St. Kongensgade 79, Telefon Palæ 953. Træffes bedst mellem 5 og 7 Eftm. Søndag undt.